

- BHATT. 15.94.: मूर्धानम् अर्धधंसन् नरद्विषः. *TROP.* interrumpere. R. Schl. II.60.15.: धंसयित्वा तद्वाक्यम्. (Cf. धंस् cum अंस् sicut supra धृ cum भृ. Ad धंस् trahimus goth. DRUS cadere - *drüsa, draus, drusum* - mutata semivocali *v* in *r*, attenuato *a* in *u*; v. gr. comp. 20. *Caus. drausja* praecipito = धंसयामि; germ. vet. *tróriu* fundo, v. Graff. 5.545.sq. Ad धंस् etiam hib. *tuitim* cado referri posset, mutato *s* in *t*, vel ut *Denom.* a ध्वस्त lapsus, ejecto *s*.)
- c. अप rejicere, repudiare, repellere. MAH. 1.5596.: नचा 'प्य अन्यम् अपध्वसेत् कोपसंयुतः; MR. 235. 8.: मूर्ध्व अपध्वस्ते ऽसि.
- c. उत् प्राef. सम् समुद्ध्वस्त obrutus. R. Schl. II. 42. 10.: रेणुसमुद्ध्वस्त.
- c. परि *i. q. simpl.* R. Schl. II. 33.18.: परिध्वस्ताजिराणि ... वेशमानि.
- c. वि 1) labi. N. 16.15.: विध्वस्तपर्णः; Su. 2.24.: विध्वस्तनगराश्रमः; A. 10.62.: विध्वस्ते पुरे. 2) *Transit.* caedere, profligare. MAH. 1.7765.: शरैः विध्वस्य चौरान्; R. Schl. I. 66.9.: विध्वस्य त्रिदशान्. *Caus. caedere, profligare.* MAH. 1.4455.8282.3.16501.

धञ् 1. P. (गतौ) ire, se movere; v. धञ्.

धञ् *m.* (r. धञ् s. अ) vexillum. IN. 1.8.

धञ्जिन् (a praec. s. इन्) vexillo praeditus, vexillifer. DR. 2.10.

धञ्जिनी *f.* (a praec. signo *fem.* इ) exercitus. DR. 5.15.

धञ्ज् 1. P. (scribitur धञ्, gr. 110^a.) v. धञ्.

धण् 1. P. v. धण्.

धन् 1. P. 10. P. धन्नामि, धनयामि sonare. GITA-GOV.

5.4.: धनति मधुपसमूहे murmurante apum turbá. P. धण्.

धनि *m.* (r. धन् s. इ) sonus. RAGH. 4.56.

ध्वस्त v. धंस्.

धाङ् 1. P. (scribitur धाङ्, gr. 110^a.) *i. q.* द्राङ्, ध्राङ्. Cf. धन्.

धाङ्क *m.* (a praec. s. अ) cornix. BR. 2.17. (Hib. *dúis* «a crow».)

ध्वान्त *m.* obscuritas. AM.

धृ 1. P. (वर्णे *k.* कौटिल्ये *r.*) colorare; curvare. (Cf. हृवृ.)

ध्रण् 1. P. v. ध्रण्.

न

न (ut mihi videtur, a stirpe demonstrativá न, quae in fine pronominum comp. अन, एन invenitur, in lingua Palicá etiam simplex usurpatur; v. gr. comp. 369. 370. 371.) non. H. 2. 35. 36. *In dial. Véd. etiam sicut.* RIGV. 66.5. (Cf. lat. *ne, non*; gr. *νη-* (*νη-νεροδής, νη-κηδής*); lith. *ne*; slav. *HE*; goth. *ni*; hib. *ni*.)

नकुल *m.* 1) viverra ichneumon. MAH. 1.5582. 2) nomen unius quinque *Pándavorum*.

नक्क् 10. P. (नाशने) necare, destruere, perdere. (Cf. नश् e नक्.)

नक्तश्चर *m.* (noctu iens, e नक्तम् q. v. et चर iens) cognomen *Rákschasorum* (cf. क्षणदाचर). SA. 5.74.

नक्तम् *Adv.* noctu (ut videtur, accus. *τοῦ* नक्त, quod in nonnullis compositis solum occurrit; v. apud Wils. न-

त्तचारिन्, नक्तभोजन, नक्तमाल, नक्तमुखा. N. 2.4. (Cf. lith. *nakti-s* nox; goth. *naht-s*, them. *nahti*; lat. *noctu, NOCT*; gr. *ΝΥΚΤ*; hib. *nochd*; russ. *noc'j*.)

नक्तमाल *m.* (e नक्त nox et माल) nomen arboris (*Galeduba arborea*, Rox.). RAGH. 5.42.

नक्र *n.* crocodilus. RAGH. 7.27.

नक्ष् 1. P. A. (गतौ) *in dial. Véd.* 1) ire, adire. RIGV. 30.20.:

कन् नक्षसे विभावरी «quemnam visitas potentissima?»; 66.5.: अस्तन् न गावो नक्षन्ते «stabulum sicut vaccae adeunt». 2) obtinere, adipisci. RIGV. v.

Westerg.: नक्षत् कामम्. (Lat. *NAC, nanciscor, nactum*; de नक्ष् praef. अभि, आ, प्रा, व्या, उत्, प्र *in dial. Véd.* v. Westerg.)

नक्षत्र *n.* (ut videtur, a r. नक्ष् s. त्र servatá vocali interme-